

دنیای کودکان، دنیای خالی از جرم



خواندن روایت‌های جرم و جنایت در روزنامه‌ها و یا شنیدن اخبار آن از رادیو و تلویزیون، همواره به ما یادآوری می‌کند که ریشه تمام مصائب بشر، جهل و درس نگرفتن از سرنوشت تلخ و تکراری پیشینیان خود است...

سرهنگ دکتر رضا غنی لو*:

خواندن روایت‌های جرم و جنایت در روزنامه‌ها و یا شنیدن اخبار آن از رادیو و تلویزیون، همواره به ما یادآوری می‌کند که ریشه تمام مصائب بشر، جهل و درس نگرفتن از سرنوشت تلخ و تکراری پیشینیان خود است؛ جهلی که یکی از نشانه‌های آن دلبستگی و وابستگی زایدالوصف به دنیای فانی است، به طوری که این جنون خیلی‌ها را به کوری خودخواسته می‌رساند و نتیجه آن هم از پیش مشخص است؛ انحراف و تجاوز به حقوق دیگران، خود و خداوند.

حالا این سؤال مطرح است. برای زیباتر شدن این عالم خاکی چه می‌توان کرد؟ حضرت آیت‌الله مجتهدی تهرانی (رحمه‌الله علیه) در سلسله دروس اخلاقی خود به حدیثی ژرف و تأمل‌برانگیز از پیامبر خدا(ص) که سند آن در کتاب مواظب‌العددیة صفحه 259 آورده شده اشاره می‌کند که توجه قلبی و عملی به آن می‌تواند چاره‌ساز این دنیای خشن و خودساخته باشد. پیامبر(ص) می‌فرماید:

من به خاطر 5 خصلت، کودکان را دوست دارم: (در واقع کنایه به انسان‌ها برای حل ریشه‌ای مشکلات خود است)

1- #171« کودکان راحت و زیاد گریه می‌کنند. « یعنی اینکه رقیق‌القلب هستند. در روایت هم آمده است که برای هر چیزی قیمتی است مگر قطره اشکی که از خوف خدا از چشم جاری شود.

2- #171« کودکان با خاک انیس و هم بازی هستند. « یعنی اینکه اصل خود را فراموش نکرده و از تکبر بویی نبرده‌اند.

3- #171« دعوا می‌کنند ولی کینه به دل نمی‌گیرند. « باز فردا روز از نو، روزی از نو با همدیگر دوست می‌شوند.

4- #171« چیزی را ذخیره نمی‌کنند و اینقدر به فکر فردا و پس فرداها نیستند. « بنابراین ما هم باید از حرص خود کاسته و بر توکل خود بیفزاییم.

5- #171« می‌سازند و دل نمی‌بندند. « کودک ساعت‌ها برای ساخت یک خانه گلی یا نقاشی وقت می‌گذارد و همین که خسته شد و یا شب شد، آن را رها می‌کند و می‌رود. آرزوهای دور و دراز و ابدی فرض کردن خود و فرزندان و اموال و امانت‌ها سرچشمه دلبستگی می‌شوند. پس برای حفظ و تثبیت آن شروع می‌کنیم به توطئه و نقشه کشیدن برای رقبا و نهایتاً تجاوز به جان و مال و ناموس و شرافت مردم و اینگونه است که جرایم در جامعه شکل می‌گیرند. در حالی که به قول حضرت عیسی، دنیا مانند پلی است که باید از آن به سلامت عبور کرد و نباید روی آن مسکن گزید و اصولاً ظرف محدود جهان حتی در بهترین شرایط نیز قابلیت کامیاب کردن روح بلند ابنای بشر را ندارد